

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/283/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712208907
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712208907.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Ing. X. O., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX, Česká republika, zastúpeného JUDr. Jiřím Bezuchou, inak advokátom so sídlom D., S. XXXX/X, Česká republika, proti odporcovi I. V., nar. X.X.XXXX, bytom U. - P., F. XXXX/XX, zastúpenému Ing. Jánom Galádom, bytom U., X. X. X/X, o zaplatenie 48.049,19 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 7C/5/2013-28 zo dňa 25.2.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 48.049,19 eur s 9,25 %-ným úrokom z omeškania od 1.7.2011 do zaplatenia, ako aj uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 4.440,97 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal z toho, že odporca spôsobil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka navrhovateľovi škodu vo výške 48.049,19 eur konaním právne kvalifikovaným ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., za ktorého spáchanie bol právoplatne uznaný za vinného (odsúdený) trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/63/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.6.2011. V aktuálnom občianskoprávnom konaní odporca prostredníctvom svojho zástupcu tvrdil, že sa uvedeného skutku kvalifikovaného ako trestný čin podvodu, nedopustil, avšak v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. bol súd v tomto konaní viazaný rozhodnutím o tom, že odporca spáchal trestný čin. V trestnom konaní odporca ako obvinený nepodal proti trestnému rozkazu odpor, preto trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Čo sa samotnej výšky škody týka, súd pri rozhodovaní vychádzal z rozsiahleho dokazovania vykonaného v trestnom konaní. Súd mal preukázané, že odporca je od 1.7.2011 nepochybne v omeškani, a zaviazal ho k povinnosti uhradiť aj úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne.

Čo sa trov konania týka, súd prvého stupňa vychádzal z úspechu navrhovateľa v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Trovy konania pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 2.882,50 eur a trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 519,49 eur, 2 x režijný paušál po 7,63 eur, 1 x po 7,81 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca a domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že odvolací súd návrh navrhovateľa zamietne.

Namietal, že neboli naplnené predpoklady pre jeho zodpovednosť za škodu, a už vôbec nie vo výške vymedzenej navrhovateľom (ktorú poskytol navrhovateľ na predpokladaný podnikateľský zámer tretej / právnickej/ osobe, ktorá v súčasnosti už neexistuje, a tak sa hľadá „vinník“ za každú cenu). Uviedol, že v trestnom konaní, v ktorom nepodal odpor, bol zastúpený advokátom a bol ubezpečovaný, že je všetko v poriadku a k ďalšiemu konaniu o náhradu škody nemusí dôjsť. Za príčinu toho, v akom postavení sa nachádza, označil svoj zdravotný stav a odkázanosť na rodinu, v dôsledku čoho nemohol hradiť náklady právnej pomoci. Ako sprostredkovateľ obchodu prenášal zistené informácie od jedného podnikateľského subjektu k druhému a výsledok smeroval k vzájomnej komunikácii a konkrétnej obchodnej spolupráci a tak tomu bolo aj v dotknutom prípade. Odvolateľ opísal bližšie okolnosti prípadu, poukázal na výpoveď samotného navrhovateľa v zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 10.3.2008, kde sa uvádza, že navrhovateľ

komunikoval s p. Ebingerom (konateľom firmy HUFESCO) a preberali platenie 35.000 USD a od p. Ebingera faktúru na takú sumu aj obdržal a následne prostriedky previedol na účet firmy HUFESCO. P. Ebinger v zápisnici zo dňa 15.1.2008 potvrdil, že vo veci vystupoval ako konateľ a F. V. (odporca) ako sprostredkovateľ, potvrdil tiež písomnú komunikáciu s navrhovateľom. Po tom, čo navrhovateľ vyjadril záujem na obchodovaní na indickom trhu, p. Ebinger mu zaslal dopis, v ktorom sa uvádza, že „požadovaná suma 35.000 USD kryje náklady a výdaje firmy do spoločného podpisu „Prohlášení o úmyslu“ (Memorandum of understanding). Použitie prostriedkov bolo uvedené aj v predmetnej faktúre, a teda navrhovateľ v čase, keď previedol prostriedky, vedel, na čo budú použité. Na základe uvedeného, ako aj dokladov pripojených k predmetnej zápisnici, je zrejmé, na základe akého úkonu, kto a komu sumu uplatnenú titulom náhrady škody poskytol, na čo bola použitá. Odvolateľ ďalej uviedol, že pokiaľ navrhovateľovi vznikla škoda, musel o tejto skutočnosti vedieť čo do dôvodov a výšky, ako aj kto ju spôsobil, najneskôr po ročnej závierke v roku 2002 a pri predkladaní daňového priznania za rok 2002, avšak až do 03/2008 navrhovateľ nijako nekonal, čo svedčí o tom, že vec pokladal za vysporiadanú. V tej súvislosti odvolateľ uplatnil námietku premlčania nároku uplatňovaného navrhovateľom.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a považuje ho za vecne správne. Správne bola vyvodená občianskoprávna zodpovednosť odporcu za vzniknutú škodu z výsledkov skončeného trestného konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 1T/63/2010. K námietke premlčania poznamenal, že nárok na náhradu škody určite premlčaný nebol, preto odporca námietku ani neuplatnil na súde prvého stupňa. Námietka uplatnená až v odvolacom konaní je len účelová a nemožno na ňu prihliadať.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku na základe odvolania odporcu dospel k záveru, že tento je nutné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Skutkový stav veci totiž nebol zistený v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie a postupom súdu zároveň došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia musí poskytovať dostatočný podklad pre vyhodnotenie správnosti predmetného rozhodnutia účastníkmi konania (z hľadiska objektívnej možnosti namietať nesprávnosť záverov súdu), eventuálne súdom vyššej inštancie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). V dôsledku nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia dochádza k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, ktorá skutočnosť zakladá dôvod pre zrušenie takého rozhodnutiu (napr. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu bez toho, že by mal preukázané rozhodujúce skutočnosti, resp. z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, z čoho súd prvého stupňa vychádzal. Nemožno sa uspokojiť ohľadom výšky priznaného nároku, nielen na účely prieskumu rozhodnutia v odvolacom konaní, ale predovšetkým z hľadiska vyhodnotenia správnosti rozhodnutia účastníkmi konania, s konštatovaním, že súd vychádzal z rozsiahleho dokazovania vykonaného v trestnom konaní (osobitne vzhľadom na ďalej konštatovaný nesprávny procesný postup pri výkone dôkazu súdnym spisom)

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Ostatné skutočnosti je súd v občianskom súdnom konaní oprávnený/povinný posúdiť, vyhodnotiť sám.

Dôkaz súdnym spisom sa vykoná tak, že sa čítajú konkrétne listiny zo spisu. Pokiaľ súd prvého stupňa vykonal v prejednávanej veci dôkaz tak, že sa oboznámil „so súdnym spisom Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/63/2010“ (zápisnica o pojednávaní zo dňa 25.2.2013, str. 3 hore) iba vo všeobecnej konštatlačnej rovine, bez konkretizácie čísla listín zo spisu z ktorých vychádzal,- postupoval v štádiu

dôkazného konania procesne nesprávne. Navyiac z obsahu preskúmaného spisu okresného súdu nevyplýva, že by uvádzaný trestný spis (obsah ktorého okresný súd na pojednávaní mal oboznamovať) bol pre účely súdneho konania aj pripojený (i keď sudca pripojenie spisu žiadal). Zároveň trestný spis Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/63/2010 nie je pripojený do spisu predloženého odvolaciemu súdu v rámci aktuálneho odvolacieho konania.

V súvislosti so záverom o nedostatočne zistenom skutkovom stave odvolací súd poukazuje na to, že z výrokovej časti trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/63/2010 zo dňa 20.5.2011 vyplýva, že poškodený Ing. X. O., ktorý v aktuálnom konaní vystupuje ako navrhovateľ, bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Výška uplatnenej náhrady škody (v rámci adhézneho konania), okamih jej uplatnenia a ďalšie skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie nároku v aktuálnom konaní (napr. úrok z omeškania) však z neho nevyplývajú a možno ich zistiť - preukázať v zásade len z trestného spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/63/2010.

Výška škody, ktorej náhradu si navrhovateľ v trestnom konaní uplatnil, ako aj okamih uplatnenia, sú okolnosťami dôležitými aj z hľadiska posúdenia opodstatnenosti námietky premlčania uplatnenej odvolateľom - odporcom v jeho odvolaní.

Rozsah dokazovania, ktoré by bolo nevyhnutné pre posúdenie všetkých relevantných okolností prejedávanej veci vykonať - doplniť, by presiahol rámec dokazovania v odvolacom konaní. Preto odvolací súd zrušil odvolaním odporcu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa opätovne rozhodne o návrhu navrhovateľa, pričom bude rešpektovať vyššie uvedené pripomienky odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.